

Rejsebrev nr. 8 - 2. september 2017

Vi ligger for anker ved den græske ø Paxos syd for Korfu.

Vi har sejlet 2663 sømil, gået 553 motortimer siden vi forlod Danmark.

Der er sket meget siden sidste rejsebrev. Vi har sejlet igennem Frankrig, Italien og er nået til Grækenland. Børnene har været hernede og sejlet med os og fejret vores Sølvbryllup.

29. juli 2017 – Heidi og Keld er lige kørt videre til Sydspanien og vi sætter kursen østpå fra Port Napoleon til La Ciotat. Vi er næsten lige kommet ud af havnen da vandalarmen lyder under dørken. Konstaterer at det er saltvand! Finder hurtigt ud af at det er dækslet ved impelleren i motoren som ikke slutter helt tæt. Så det kan heldigvis hurtigt klares.

Vejret er smukt, det blæser og vi synes at bølgerne er store. Men det er måske os som har vænnet os til at sejle på totalt fladt vand i floderne. Der er kun en tur på omkring 35 sm. og ved 17 tiden ankommer vi til La Ciotat. Det er en rigtig hyggelig Middelhavsby og vi ligger godt beskyttet i havnen de næste par dage hvor de lover blæsevej.

Vi skal lige vænne os til igen at læse vejrudsigter og skulle tage hensyn til vindretninger og vindstyrke.

Vi blev fire dage i byen som er hyggelig både om dagen og om aftenen. Moules Frits i byen er super.

Vi mødte rigtig søde 'naboer' som er franskmænd med fast plads i havnen. Eneste minus er de mange rotter på kajerne. De lokale forsikrede os at de ikke løber ombord på bådene. Og så var der til gengæld problemer med unge drenge som hoppede ombord for at stjæle hvis der lå noget fremme i cockpittet. Det er jo nemt når man ligger med cockpittet mod kajen.

2. August 2017 – Vi sejler til Les Porquerolles, som vi har fået at vide er nogle meget smukke øer med dejlig anker bugter. Det er der så også flere hundrede andre som har fået at vide 😊

Vi kaster anker i bugten og der ligger vel 200-300 andre både. Her er smukt og meget frodigt og vandet er meget klart. Efter kl. 18 falder der ro over bugten og omkring halvdelen af bådene sejler igen, da de kun er ude om dagen. Vi ligger lidt langt ude i bugten men vi skal lige vænne os til at mase og ind og ankre tæt op ad andre både. Den første rigtige badetur i Middelhavet.

Vi sejler videre til Menton, som er sidste havn i Frankrig. Det har været en super flot dag. Vi så delfiner for første gang. Næsten ingen vind og kysten er smuk med bjerge så langt øjet rækker og i flere lag. Bjergene gør også at det er svært at bedømme afstande, da selvom man kan se forbjergene ved havnen kan der godt være 15-20 sm endnu.

Det er den dyre kyst vi er sejlet forbi, med Monaco, Nice og Cannes, så vi valgte ikke at gå i havne da priserne ligger på den forkerte side af 100 Euro. I Menton ligger vi for anker lige uden for havnen og byen er virkelig flot. Og hunden skal jo ind som vanligt.

4. august 2017 sejler vi til Santa Margherita Liguria ved Porte Fino

Det har været en af de lange strækninger på 88 sm. Vi startede allerede kl. 06.45 og har sejlet for motor hele dagen, da der ingen vind har været. Vi har igen set delfiner ad flere omgange, det bliver man aldrig træt af. Vanddybderne er noget andet vi lige skal vænne os til. I dag sejlede vi på omkring 1200 meter vand! Vi ankom først kl. 20.45 lige ved solnedgang. Vi glemmer hurtigt at solen står sent op og går tidligt ned hernede, så man har ikke mere en ca. 14 timers dagslys at sejle i. Porte Fino bugten er de super riges legeplads. Det forstår man godt for den er utrolig smuk og charmerende og sejladsen ind i bugten var også at krydse forbi den ene super yacht efter den anden. Santa Margherita Liguria er en charmerende sydlandsk fiskerihavn hvor vi kastede anker indenfor ydermolen ud for stranden. De har en lang strandpromenade med butikker og restauranter.

Vi nåede ikke at opleve den så meget, da vi sejler videre næste morgen. Vi haster lidt på, da vi skal bøde børnene i Rom d. 11 og de har lovet blæsevejr senere på ugen.

Vi sejlede videre til Porto Venere. Hold da op en smuk by. Den er virkelig fantastisk og sikken en udsigt. Der er en lille klippeby og mange turister. Vi spiste inde i byen om aftenen og gik op til kirken som ligger helt oppe på toppen af klippen. Her mødte vi ung fyr som spurgte om vi ville tage et billede af ham. Det viste sig

at han var fra Boston men boede og studerede i Danmark p.t. – Sjovt.

Vi ligger lidt åbent for vestenvind her og jeg er glad for vores nye Rocna anker og kæde. Det holder bare hver gang.

Næste dag flyttede vi 3 sm længere ind i bugten til La Grazie hvor der er mere læ. Det var godt for det blæste yderligere op om eftermiddagen.

7. August – vi sejlede 65 sm til øen Elba som ligger mellem nordspidsen af Korsika og fastlandet.

Ligger meget beskyttet i en ankerbugt med frodige skrænter og 'bjerge' omkring os. Vi kunne helt sikkert godt have brugt meget mere tid på Øen.

Fra Elba går det videre til Port St. Stefano hvor vi kaster ankeret ved 17 tiden.

Vi ligger godt beskyttet her og blev liggende en ekstra dag, da det

blæste kraftigt fra syd og vi ville få vinden lige forfra på turen til Rom.

10. august – Vi sejler til Rom og har booket plads hos Nautilus Marina, som ligger lidt oppe ad Tiberen. Så nogle få hundrede meter flodsejlads bliver det til.

Vi er først fremme kl. 18.30 pga. modstrøm hele vejen. Ellers en stille og rolig sejlads. Vi ligger langskibs og i anden række. Det har vi ikke prøvet i lang tid.

Men et rigtig hyggeligt sted. Og så sparede jeg 40% på havnepengene hvis jeg betalte kontant og uden regning 😊

I morgen kommer børnene, så vi bruger dagen på at få båden klar, stuvet om så vi alle kan være der. Op i byen og finde et vaskeri. Afleverer bare alt vores vasketøj og to timer efter er det vasket, tørret og lagt sammen for 20 Euro. Imens kunne vi så bruge tiden på at få handlet og slukket tørsten.

Kl. 23.30 ankommer Louise, Daniel og Annesofie, hvor er det skønt at se dem igen. Det er helt sindssygt som vi har savnet dem. Det bliver lidt sent før vi kryber til køjs. Det stormer fra vest, men vi håber at vinden lægger sig i morgen tidlig.

12. august – vinden har lagt sig, men der står en stor brænding ind i munden af Tiberen.

Efter vi har fyldt op med diesel sejler vi ud og det er godt nok de højeste bølger vi nogensinde er sejlet igennem. Det er kun et kort stykke, men det er med at holde tungen lige i munden og fuld kraft på motoren.

Vi sejler sydpå til havnebyen Anzio. Kaster anker udenfor havnen og der bliver badet igennem. Solbriller er et must når det kommer 'brune' danske sommer kroppe ombord 😊

Dagen efter sejler vi ud til øen klipper, hvid sandbund og snorkeludstyr afprøves. Her er virkelig lækkert og det er super at have børnene med om bord. Skipper har ikke fået lov at sidde ved roret i to dage, så jeg lidt abstinenser.

Ponza og kaster anker i en vig med krystalklart vand. Så kan alt det nye

14. august sejler vi videre til Capri. Det er helt klart de riges tilholdssted og det vrirler med store yachter og for nogle vedkommende med helikopter på dækket.

Men super flot ø. Vi bliver her et par dage og fejrer vores sølvbryllup i morgen. Vi ankrer op på sydsiden af øen.

Om morgenen bliver vi vækket af vores dejlige børn som har haft æresport med fra Danmark og har pyntet kahytten op og står og synger viser for os. Så kunne vi ikke undgå at knibe en tåre.

Vi havde en dejlig dag og var inde og spise om aftenen med udsigt over Capri bugten.

16. august gik turen videre til Parco Nazionale syd for Amalfi kysten. Det er et stort Natur reservat og med klart vand og gode snorkle steder. Det var virkelig flot og om aftenen da alle dagsturisterne var taget hjem faldt der ro over bugten.

Næste stop var Stromboli, som er en af Italiens to aktive vulkaner. Meget flot at komme sejlede til øen og man kan se ca. hvert 10 min. sender vulkanen aske og lava ud. På vejen stødte vi på mange havskildpadder.

Anker pladsen er ikke så god, da der er mange sten og

det var svært at få ordentligt hold i bunden. Men efter 3-4 forsøg lykkedes det.

d. 19. august sejler vi fra Stromboli mod Mezzina strædet. Vi skal helst ramme strædet og være igennem inden kl. 13 hvor

strømmen vender, da strømmen løber temmelig kraftigt. Det gik ok, men vi nåede ikke helt igennem før den vendte, så vi fik noget modstrøm det sidste stykke. Dette er nok den længste sejlads vi tager, da vi sejlede igennem natten og næste dag og aften til Santa Maria de Leuca som ligger på hælen. Der er ikke rigtigt nogen havne eller gode ankervige på stykket fra Mezzina til hælen. Det var en tur på 240 sm og tog 46 timer.

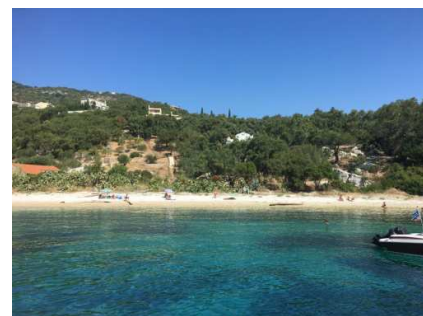
Vi var inde ved kysten et par gange så Cody kunne komme i land og blive luftet. Turen bød på alt fra vindstille til 13 sm. Specielt i de tidlige morgen timer fik vi meget vind og høje bølger, samt de sidste 3 timer ind til De Leuca hvor et stort tordenvejr ramte os. Det var bælgt mørkt og vi kastede anker i 12 sm udenfor havnen. Det var ikke alle som syntes at det var særligt sjovt. Næste

morgen sejlede vi ind i havnen og blev der den næste dag og hyggede os i byen. Det trængte vi til. Byen er rigtig hyggelig og en gå tur til toppen af pynten med en pragtfuld udsigt over Adriaterhavet i 34 grader var hårdt men det hele værd.

23. august forlod vi Italien og sejlede mod Grækenland. Første stop skulle være øen Othonoi ud for Korfus nordspids. Flot ø med klart vand, men vandet var ikke mere en 20 grader og vi lå lidt uroligt i anker vigen. Vi oplever tit at selvom der er høje bjerge, så suser vinden ned ad bjergsiden.

Næste dag sejlede vi ind til Agni bugten på nordsiden af Korfu. Her var vandet

krystalklart og vi kunne kaste anker helt inde ved stranden. Det var en super hyggelig vig og meget beskyttet. Vi lå her en ekstra dag og badede og snorklede. Om aftenen sejlede vi i gummibåden ind til en lille lokal taverna og fik noget rigtig lækkert græsk mad. Her fik vi både friskbagt brød og en flaske vin med tilbage til båden. Grækerne ved hvordan de skal få os til at føle os velkomne.

26. august gik turen så til Gouvia Marina, som efter græske forhold er en rigtig luksus havn. Her siger vi også farvel til børnene, som efter nogle vidunderlige uger rejser tilbage til Danmark. ØV.

Vi gik op i den lille landsby og havde dejlig aften på en hyggelig græsk taverna med græske retter.

Det var mega svært at sige farvel til børnene og vide at vi først ser dem igen til december. Vi blev i Gouvai marina de næste par dage og slappede af og trøstede os ved swimming poolen.

Jeg skulle også lige en tur op til de græske myndigheder og registreres og have et Depka dokument, som giver tilladelse til at sejle i

Grækenland det næste år. Der har været skrevet meget om at det kan tage hele dage at få dokumentet og registreringen på plads hos myndighederne. Men hos Port Police i Gouvia tog det kun 30 min. så det må anses for super hurtigt.

31. august sejlede vi ned til øen Paxos syd for Korfu. Det er nok det klareste vand vi endnu har set og rigtig hyggelig lille græsk landsby i bunden af bugten, med smalle gader og hyggelige tavernaer. Vi bliver her et par dage.

Håber I alle vil få en fantastisk uge, det regner jeg med at vi vil.

S/Y Atilou og besætning